

Pusztakamarási töprengés, hogy könnyebb legyen az álmunk

Lassan negyven éve már annak, hogy Pusztakamaráson, a Magyar utcában, egy volt jobbágyporta udvarán, a cöveklábú asztal mellett idős *Sütő Andrásné* könnyű álmot ígért fiának, ha szól a faluról, a Mezőségről, az igazról és a fájdalomról.

Hetvenöt éve egy író született, akinek az Otthon üzenetével és megbízatásával létrejött sajátos, nagyhatású életműve az összmagyar együvértartozásról és egymásrautaltságról szól, azokról, akik vállalták a harcot azért, amitől megfosztották; az ordas időkben felemelt fővel igazat keresőkről, a másságukért méltóságosan küzdőkről, a megmaradás esélyeiről. A szülőföld-, az anyanyelvfeltés egyik legszebb és legegységesebb erdélyi irodalmi termése a valóságról, az igazról, a fájdalomról innen indult, a szülőház és a templom közeléből.

De közben alig csökkentek az otthoni gondok, nem múlt, hanem növekedett a fájdalom. A hajdani szülőföld, az Erdélyi Mezőség és az egész erdélyi szórványmagyarság azóta - nagy történelmi mulasztások és bűnök helyeként is - a természetes és mesterséges asszimilációban nagy zuhanással indult el a közösségi és nyelvi Nagy Romlás útján.

Mi, a mai napon Pusztakamaráson összegyülekezett ünneplők serege, a 75 éves Sütő Andrást köszöntők baráti közössége és a helyi magyarság megritkult gyülekezete, a Szülőföld féltésének szeretetével tekintünk szét ezen a fogyó magyarságú falun és tájon, amely Kemény Zsigmondnak a sírt, Sütő Andrásnak a bölcsőt adta.

A Mezőség jelkép lett, a küszködés, pusztulás, de az őrállók és tűzfelelősök hűségesebb vigyázásának jelképe is. Olyan értékeket teremtett ez a vidék, melyről nem lehet lemondani önértékelésünk és önbizalmunk sérülése nélkül. Cselekednünk kell tehát, hogy megmaradjunk!

Mi, a mai napon ünneplők, a hálaadó köszöntés és Mezőségféltő együttlét közben, a pusztakamarási szülőház tornácán és lélekben Kemény Zsigmond sírjánál is megállva, arra kérünk minden felelős személyt, hogy tegyen meg mindent a mezőségi és az erdélyi szórványmagyarság egyre erőteljesebb felszámolódása ellen. Nem a lehetetlent kérjük önmagunktól és egymástól, de mindent, amit lehet, és amit kötelességünk megtenni.

Mindenek között kiemelt erőnket kell összpontosítanunk az anyanyelvi oktatás nélkül maradt gyermekekre, a fiatalságra, a megélhetésre, a munkahelyteremtésre. Minden településig eljutó művelődésszervezésre, az értékek mentésére van szükség. Minden lehetséges helyen és bármilyen áldozat árán biztosítani kell a magyar lelkész, tanító emberhez méltó élet- és szolgálati feltételeit a legkisebb településen is. Meg kell óvni és újjá kell teremteni az anyanyelvi oktatást, és az egyre erősödő kiüregedésben a szeretetszolgálat gondoskodásával kell átölelni falvaink fogyó népét.

Mi, a hálaadással köszöntők és ünneplők gyülekezete a mai napon - a Mezőségről a nép fiai közül az egyház kézfogásával tanulni és felemelkedni tudó Sütő András köszöntésére - elhatározzuk, hogy saját erőinkből, a támogatók jó akaratából és áldozatos szeretetéből tehetséges szórványgyermek és fiatalok anyanyelvi továbbtanulására a történelmi egyházak és az EMKE gondnoksága alatt, egy Mezőségi Tanulmányi Alapot hozunk létre. Együtt, közös összefogásból, amíg nem késő, hogy a mai fiatalok között se vesszenek el a Mezőség mostani és eljövendő nagy fiai.

Így kérjük együtt az Ég Urának mentő kegyelmi áldását, hogy hozzon Adventet a Mezőségre, és az Ő erejével, közös összefogással, együtt kívánunk úgy cselekedni, hogy megmaradjunk.

Megtenni mindent azért, hogy anyanyelvünknek otthont leljünk a Mezőségen, és mindannyiunknak könnyebb legyen az álmunk!

Pusztakamarás, 2002. június 16.

* * *

Stabat Mater

Utcai nyelven fogalmazva: gyilkos idő, lehetetlen időpont, a legkevésbé sem hangversenyre való. A városban izzik az aszfalt és a beton, 33 Celsius fok, amikor elszántan bandukolunk a Margit körúton az úgynevezett országúti ferences templom felé.

Odabent persze minden más: a barokk templom ölnyi vastagságú falai között megnyugtató hűvösség terjeng. Hatalmas épület, érdemes jól „belenézni” kívül is, belül is. Egyébként mindig fontos szerepet játszott Buda életében, hiszen régóta nagyforgalmú helyen áll.